

[Carl Petersen.]

fører lige antyde, hvilken Fremgangsmaade han mener skal benyttes for at naa dette, og om den ærede Ordfører er klar til at medvirke til Gennemførelse af sideløbende Foranstaltninger, som en saadan Lovgivning selvfølgelig vilde nødvendiggøre. Paa det nuværende Tidspunkt skal jeg indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og gentage, at mit Parti ikke kan medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Løje: Det er sagt af mit Partis Ordfører ved tidligere Lejligheder under Behandlingen af Lovforslag vedrørende de saakaldte Landbrugsordninger, og jeg ønsker at understrege det i Dag, at Partiet Venstre er principielt Modstander af hele denne Lovgivning, hvor det ene Indgreb i de frie Erhvervsforhold fører det andet med sig, saa vi efterhaanden er omgivet af et Net af Bestemmelser, der paa saa mange Maader griber forstyrrende ind i Erhvervenes Forhold og skaber Brydninger og Misforstaaelser Erhvervene imellem. Det er vist fremdeles en ret udbredt Opfattelse inden for Byerhvervene, at Landbruget gennem disse Ordninger har opnaaet en stærkt begunstiget Stilling, og saa er Sandheden dog den, at man ikke gennem denne Lovgivning blot tilnærmelsesvis har været i Stand til at afbøde Virkningerne af Regeringens urimelige Beskyttelses- og Skattepolitik, som har forhøjet Landbrugets Omkostningsniveau — vi synes ud over alle rimelige Grænser.

Det synes unægteligt, som om Regeringen har en vis Interesse i at give det Udseende af, at Landbrugets Stilling er i høj Grad privilegeret. Naar saaledes den højtærede Statsminister ifølge Referater ogsaa i socialdemokratiske Blade ved forskellige Lejligheder stærkt har understreget dette Forhold, synes man jo ikke, i hvert Fald ikke i Regeringens Kreds, at være interesseret i, at den herskende Misforstaaelse fjernes.

Jeg tænker bl. a. paa den højtærede Statsministers Udtalelser ved et Møde i Stege, jeg tror, det var den 28. August i Aar, hvor han efter de store Overskrifter at dømme har holdt en meget opsigtsvækkende Tale; i Undertitelen staar, at det var

„En vægtig Tale, der trækker Lini-erne for det kommende Rigsdagsarbejde op“;

og det er jo ikke saa ganske lidt. Med den højtærede Formands forventede Tilladelse vil jeg gerne oplæse et ganske kort Citat. Statsministeren siger:

„Man taler i ophidsede Ord, særlig i Venstre, om den forkastelige Beskyttelse,

som Industri og Arbejdere nyder ved Valutalov og Importregulering, men man fortier omhyggeligt, at Landbruget er det stærkest beskyttede Erhverv i Landet.

Der bestaar Forbud mod Indførsel af fremmede Landbrugsprodukter, Landbruget har ved Lov faaet Monopol. Det er eksempelvis forbudt alle andre end Landmænd at producere Svin.“

Jeg skal indskyde det Spørgsmaal: Hvem andre skulde egentlig producere Svin end Landmændene? Man ønsker vel ikke, at Byerhvervene skal optage Svineproduktionen?

„Sukkerordningen er faktisk Monopol med en storstilet Beskyttelse for Roedyrkerne. Kartoffelmelsordningen beskytter andre Dele af Landbruget, og Korn- og Smørordningen sikrer endda Landmændene visse Priser paa deres Varer.“

Der kunde være Grund til at knytte forskellige Bemærkninger til denne efter Bladet „Social-Demokraten“s Mening opsigtsvækkende Tale. Jeg skal ikke sige saa farlig meget derom, men vil dog gerne sige, at det ved den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Carl Petersens Udtalelser ved denne Lejlighed er dokumenteret, at Statsministerens Udtalelser om, at man gennem en Kornordning sikrer Landbruget bestemte Priser, har ikke været rigtige. Det har ikke været muligt at sikre Landbruget bestemte Priser ad denne Vej, selv om det maaske i nogen Maade har været Hensigten. Jeg vil endvidere sige med Hensyn til andre Ting, den højtærede Statsminister har været inde paa, at naar Statsministeren siger, at man sikrer Landbruget en Smørpris, saa er det rigtige dog det, at man kun sikrer Landbruget en Mindstepris for ca. $\frac{1}{5}$ af Produktionen. Det laa maaske ikke i Statsministerens Interesse at omtale det ved denne Lejlighed, men det er dog i Virkeligheden Tilfældet. Naar den højtærede Statsminister sagde om Sukkerordningen, at det var en stærkt monopoliseret Stilling, det danske Landbrug i visse Egne derigennem havde opnaaet, er det jo rigtigt, at der er truffet visse Bestemmelser, der sikrer Roedyrkerne en Pris, men den Pris ligger i alt Fald paa et i Forhold til Udgiftspriserne lavt Niveau. Der er for ikke længe siden udsendt en Meddelelse, den 50de Meddelelse, fra Landøkonomisk Driftsbureau, hvor man ganske kort beskæftiger sig med Landbrugets Priser, baade hvad Indtægterne og Udgifterne angaar, og hvor man sammenholder Priserne paa Landbrugets Salgsvarer i Perioden 1909—14